

OJCZEŃKO (1) *sb m*

V sg ojcz(e)ńku.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVIII w.

Hipokor. od „ociec”; serdeczny, pieśczołliwy sposób zwracania się prawdopodobnie do starszego człowieka; papias, paterculus, tata Cn: Ażaz nie częłto łyłchamy onych iedwabnych y pozłóciłtych ńłow: Moy drogi: [...] moy brácińzeńku: moy Królu: moiá hołowienko: Pánie bráćie: Przyaciélu: Oyczeńku: Diedu KlonWor ded **3.

ZCh